

TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. gegužės 26 d. (*)

„Šeštoji PVM direktyva – 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktai – Atleidžiami nuo mokesčių sandoriai – Su socialine rūpyba ir socialine apsauga susijusios paslaugos – Su vaikų ir jaunimo apsauga glaudžiai susijusios paslaugos – Paslaugos, teikiamos ne viešosios teisės subjektams, atitinkamos valstybės narų pripažinti labdaros organizacijomis – Pelno siekianti privati organizacija – Labdaros sąvoka“

Byloje C-498/03

dėl *VAT and Duties Tribunal, London* (Jungtinė Karalystė) 2003 m. birželio 10 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2003 m. lapkričio 26 d., pagal EB sutarties 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Kingscrest Associates Ltd,

Montecello Ltd

prieš

Commissioners of Customs & Excise,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai A. Borg Barthet, A. La Pergola, J. Malenovský ir A. Ó Caoimh (pranešėjas),

generalinis advokatas D. Ruiz-Jarabo Colomer,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2005 m. sausio 27 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs rašytines pastabas, pateiktas:

– *Kingscrest Associates Ltd* ir *Montecello Ltd*, atstovaujama *barrister* A. Hitchmough, pavesto *solicitor* C. Mainprice,

– Jungtinės Karalystės, atstovaujamos K. Manji ir C. White, padedama QC N. Paines ir *barrister* P. Mantle,

– Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos R. Lyal,

susipažinęs su 2005 m. vasario 22 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimas

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra susijęs su 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos

direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas (OL L 145, p. 1, toliau – Šeštoji direktyva) 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktų išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Kingscrest Associates Ltd* bei *Montecello Ltd* ir *Commissioners of Customs & Excise* (toliau – *Commissioners*), kompetentingos Jungtinės Karalystės institucijos pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) srityje, dėl *Kingscrest Residential Care Homes* (toliau – *Kingscrest*), tikrosios ūkinės bendrijos (partnership), sukurtos ieškovių pagrindinėje byloje eksploatuoti apgyvendinimo ir priežiūros staigas Jungtinėje Karalystėje, suteiktą paslaugų atleidimo nuo PVM, *Commissioners* manant, kad šios paslaugos turi būti apmokestinamos PVM.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalis nustato:

„Nepažeisdamos kitų Bendrijos nuostatų ir taikydamos sąlygas, kurias jos nustato siekdamos užtikrinti teisingą ir sąžiningą atleidimo nuo mokesčių taikymą bei užkirsti kelią galimam mokesčių vengimui, išsisukinėjimui ar piktnaudžiavimui, valstybės narės atleidžia nuo mokesčio:

<...>

g) paslaugas, kurias savo nariams teikia nepriklausomos asmenų grupės, kurių veikla yra atleista nuo pridėtinės vertės mokesčio arba nėra šio mokesčio objektas, kai tos paslaugos yra tiesiogiai būtinoms jų nariams jų veiklai vykdyti ir kai tos grupės iš savo narių reikalauja atlyginti tik jiems tenkančią bendrą išlaidų dalį, su sąlyga, kad toks atleidimas nuo mokesčio neiškraipo konkurencijos;

h) su socialine rūpyba ir socialine apsauga susijusias paslaugas bei prekes, įskaitant paslaugas, kurias teikia senelių namai, viešosios teisės subjektai ar kitos organizacijos, atitinkamos valstybės narės pripažintos labdaros organizacijomis;

<...>.“

4 Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 2 dalis numato:

„2. a) Atleisdamos nuo mokesčio institucijas, išskyrus viešosios teisės subjektus, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalies b, g, h, i, l, m ir n punktuose, valstybės narės gali kiekvienu atskiru atveju taikyti vieną ar daugiau šių sąlygų:

– institucijos neturi sistemingai siekti pelno, bet jei vis dėlto pelnas gaunamas, jis neturi būti skirstomas, o turi būti skiriamas teikiamų paslaugų turtui ir gerinimui finansuoti,

– <...>.“

Nacionalinės teisės aktai

Teisės aktai dėl asmenų, eksploatuojančių apgyvendinimo ir priežiūros staigas, registravimo

5 Iki 2002 m. balandžio 1 d. kompetentingų vietos valdžios institucijų vykdomas suaugusių žmonių apgyvendinimo ir priežiūros staigų registravimas buvo reglamentuojamas 1984 m. įstatymu dėl priežiūros namų (Registered Homes Act 1984), o vaikų namų registravimas buvo

reglamentuojamas 1989 m. Vaikų apsaugos įstatymu (Children Act 1989). Nuo 2002 m. balandžio 1 d. Priežiūros standartų nacionalinės komisijos (National Care Standards Commission) vykdomas šias įstaigas eksploatuojančių privačių asmenų ar organizacijų registravimas yra numatytas 2000 m. įstatyme dėl priežiūros standartų (Care Standards Act 2000).

6 *Care Standards Act 2000* „vaikų namus“ apibrėžia kaip įstaigą, teikiančią priežiūros ir apgyvendinimo paslaugas tik arba iš esmės vaikams. „Priežiūros centras“ šis įstatymas apibrėžia kaip įstaigą, teikiančią apgyvendinimo ir slaugos ar asmeninės priežiūros paslaugas asmenims, kuriems to reikia dėl jų ankstesnės ar dabartinės ligos, dėl ankstesnių ar dabartinių psichinių sutrikimų, dėl luošumo ar negalios ir dėl ankstesnės ar dabartinės priklausomybės nuo alkoholio ar narkotikų.

7 Pagal *Care Standards Act 2000*, privatūs asmenys ar organizacijos, eksploatuojantys vaikų namus ar priežiūros centrus, turi būti registruoti *National Care Standards Commission*. Ši gali patenkinti prašymą registruoti, tik jei mano, kad yra tenkinamos įstatyme numatytos sąlygos. Registracija vėliau gali būti panaikinta, be kita ko, jei prašantysis pripažįstamas pažeidęs *Care Standards Act 2000*, *Registered Homes Act 1984* ar *Children Act 1989* arba jei įstaiga nebuvo eksploatuojama pagal *Care Standards Act 2000* ar bet kokio kito taikomo įstatymo reikalavimus.

8 *National Care Standards Commission* bet kuriuo metu gali pareikalauti informacijos apie įstaigą, ir ją pateikti ir patikrinti, tikrinti ar paimti archyvus, privatai kalbėtis su personalu ir gyventojais, pastariesiems sutikus.

9 *Care Standards Act 2000* nacionalinės valdžios institucijoms suteikia teisę priimti taisykles, apibrėžiančias galimus būtinus papildomus reikalavimus, ar skelbti pranešimus dėl šioms įstaigoms taikomų minimalių nacionalinių normų.

PVM reglamentuojantys teisės aktai

10 Pagal 1994 m. PVM įstatymą (*Value Added Tax Act 1994*, toliau – *VAT Act*), socialinių paslaugų teikimas gali būti atleistas nuo PVM.

11 Iki 2002 m. kovo 21 d. *VAT Act* 9 priedo 7 grupės 9 punktas atleido nuo mokesčio tik labdaros paslaugas, teikiamas „charity“ (labdaros organizacijų) ar kitų viešosios teisės organizacijų ne pelno tikslais, ir prekių, susijusių su šiomis paslaugomis, pristatymą.

12 Vidaus teisėje „charity“ turi būti teikti labdarai ir nesiekti pelno.

13 *VAT Act* 9 priedo 7 grupės 9 punktas, su pakeitimais, padarytais reglamentu dėl pridėtinės vertės mokesčio, taikomo socialinės apsaugos ir sveikatos srityje (*Value Added Tax (Health and Welfare) Order 2002* (SI 2002/762), toliau – pakeistas *VAT Act*), atleidžia nuo mokesčio „labdaros teikimą ir su tuo susijusių prekių tiekimą, vykdomą:

- a) „charity“;
- b) valstybės kontroliuojamos privatus labdaros įstaigas;
- c) viešosios teisės subjekto.“

14 Pagal pakeisto VAT Act 7 grupės 6 pastabą, atleidžiamos nuo mokesčio labdaros paslaugos yra apibrėžtos kaip paslaugos, tiesiogiai susijusios su priežiūra, gydymu ir švietimu, vykdomu siekiant pagerinti fizinę ir psichinę pagyvenusią žmonių, ligonių, skurde gyvenančių ar negaliųjų būklę ir apsaugoti vaikus bei jaunimą.

Pagrindinis ginčas ir prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateikti klausimai

15 Ieškovai pagrindinėje byloje yra tikrieji kinų bendrijų *Kingscrest* eksploatuoti apgyvendinimo ir priežiūros staigas Jungtinėje Karalystėje. *Kingscrest* siekia pelno, todėl pagal nacionalinę teisę nėra „charity“. Ji eksploatuoja keturias staigas, anksčiau registruotas kompetentingų vietos valdžios institucijų pagal *Registered Homes Act 1984* ar *Children Act 1989*, o šiuo metu – pagal *Care Standards Act 2000*.

16 Iš sprendimo pateikti prašymu priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad neginijama, jog *Kingscrest* suteiktos paslaugos yra „labdaros paslaugos“ pakeisto VAT Act 9 priedo 7 grupės 9 punkto prasme ir kad ši bendrovė yra „valstybės kontroliuojama privati labdaros staiga“ tos nuostatos prasme.

17 Iki 2002 m. kovo 21 d. *Kingscrest* suteiktos paslaugos buvo apmokestinamos PVM. Nuo šios dienos ši bendrovė *Commissioners* sprendimu yra atleista nuo mokesčio, nes ji pagal minėtą 9 punktą nustojo teikti apmokestinamas paslaugas nuo tos dienos.

18 Ieškovai pagrindinėje byloje pateikė ieškinį dėl šio sprendimo, nurodydami, kad pakeisto VAT Act 9 priedo 7 grupės 9 punktas neatitinka Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktų. Pateikdami „valstybės kontroliuojamos privatus labdaros staigos“ sąvoką, nacionaliniai teisės aktai peržengė Šeštąją direktyva leistinas ribas.

19 *Commissioners* nurodė, kad žodis „charitable“, vartojamas Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose, yra Bendrijos teisės sąvoka, kurios reikšmė nėra tapati žodžio „charitable“ nacionalinėje teisėje reikšmei. „Organizacijos, atitinkamos valstybės narės pripažintos labdaros („recognized as charitable“) organizacijomis“, šios nuostatos prasme galėtų apimti organizacijas, registruotas pagal *Registered Homes Act 1984*, *Children Act 1989* ar *Care Standards Act 2000*.

20 Tokiomis aplinkybėmis Londono *VAT and Duties Tribunal* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir kreiptis į Teisingumo Teismą dėl prejudicinio sprendimo priėmimo, pateikdamas šiuos klausimus:

„1) Ar galima atsižvelgti į kitas Šeštosios direktyvos <...> kalbines versijas, nustatant 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose (angliškoje versijoje) esančio žodžio „charitable“ reikšmę, ar šis žodis turi turėti tą pačią reikšmę kaip ir vidaus teisėje?

2) Jei (Šeštosios direktyvos) 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktai turi būti aiškinami taip, kad jie taikomi organizacijai, pripažintai labdaros organizacija, ar šie punktai turi būti aiškinami taip, kad jie yra taikomi pelno siekianti bendrovei, pavyzdžiui, „partnership“ (*Kingscrest*)?

3) Ar (Šeštosios) direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktai turi būti aiškinami taip, kad jie suteikia valstyboms narėms diskreciją šios nuostatos tikslais pripažinti organizaciją, registruotą pagal *Care Standards Act 2000* (arba *Registered Homes Act 1984* ar *Children Act 1989*), tačiau nesantį viešosios teisės subjektu ir neturinį „charity“ statuso pagal atitinkamos valstybės narės vidaus teisę?

D)I prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateiktą klausimą

D)I pirmojo klausimo

21 Pirmuoju klausimu prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateiktas teismas iš esmės klausia, ar žodis „charitable“, esantis Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punkto angliškoje versijoje, turi savo apibrėžimą, nepriklausomą nuo vidaus teisėje pateikiamo apibrėžimo, o jei atsakymas būtų teigiamas, ar aiškinant šį žodį reikia atsižvelgti į kitas Šeštosios direktyvos kalbines versijas.

22 Šiuo klausimu primintina, kad, remiantis nusistovėjusia teismo praktika, Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje numatyti atleidimo nuo mokesčio atvejai yra Bendrijos teisės srovos ir todėl turi būti apibrėžiamos Bendrijos lygmeniu (žr. 2000 m. rugsėjo 12 d. sprendimo *Komisija prieš Airiją*, C-358/97, Rink. p. I-6301, 51 punktą; 2003 m. birželio 12 d. sprendimo *Sinclair Collis*, C-275/01, Rink. p. I-5965, 22 punktą ir 2004 m. lapkričio 18 d. sprendimo *Temco Europe*, C-284/03, dar nepaskelbto Rinkinyje, 16 punktą).

23 Taip pat turėtų būti ir su specialiomis sąlygomis, reikalaujamomis norint pasinaudoti atleidimu nuo mokesčio ir ypač susijusiomis su atleistas nuo mokesčio paslaugas teikiančio subjekto statusu ir tapatybe (1995 m. rugpjūčio 11 d. sprendimo *Bulthuis/Griffioen*, C-453/93, Rink. p. I-2341, 18 punktą).

24 Iš tikrųjų, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jei pagal Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies 7-ąsias sąlygas, siekdamas užtikrinti teisingą ir sąžiningą atleidimo nuo mokesčio taikymą bei užkirsti kelią galimam mokesčio vengimui, išsisukinėjimui ar piktnaudžiavimui, šios sąlygos nedaro tokos numatyto atleidimo nuo mokesčio turinio apibrėžimui (2002 m. birželio 20 d. sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-287/00, Rink. p. I-5811, 50 punktą).

25 Todėl tam tikros operacijos apmokestinimas PVM ar atleidimas nuo jo negali priklausyti nuo jos kvalifikavimo nacionalinėje teisėje (žr. 2001 sausio 11 d. sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-76/99, Rink. p. I-249, 26 punktą ir 2003 m. sausio 16 d. sprendimo *Maierhofer*, C-315/00, Rink. p. I-563, 26 punktą).

26 Be to, iš nusistovėjusios teismo praktikos matyti, jog būtų Bendrijos direktyvas aiškinti vienodai neleidžia, kad esant abejonių, nuostatos tekstas būtų nagrinjamas izoliuotai, ir reikalauja, kad jis būtų aiškinamas ir taikomas atsižvelgiant į kitas oficialias kalbines versijas (1998 m. balandžio 2 d. sprendimo *EMU Tabac ir kt.*, C-296/95, Rink. p. I-1605, 36 punktą ir 1998 m. birželio 17 d. sprendimo *Mecklenburg*, C-321/96, Rink. p. I-3809, 29 punktą).

27 Tokiomis aplinkybėmis pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad angliškoje Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punkto versijoje esantis žodis „charitable“ yra savarankiška Bendrijos teisės srovė, kuri turi būti aiškinama atsižvelgiant į kitas šios direktyvos kalbines versijas.

D?I antrojo klausimo

28 Antruoju klausimu nacionalinis teismas iš esm?s klausia, ar Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose esanti „organizacij?, atitinkamos valstyb?s nar?s pripažint? labdaros organizacijomis“ s?voka gali b?ti taikoma pelno siekian?ioms priva?ioms organizacijoms.

29 Primintina, kad, pagal Teisingumo Teismo praktik?, atleidimas nuo mokes?io, numatytas Šeštosios direktyvos 13 straipsnyje, turi b?ti aiškinamas griežtai, nes tai yra bendrojo principo, pagal kur? PVM apmokestinamas bet koks savanoriškas apmokestinamojo asmens atliekamas paslaug? teikimas, išimtis (žr., *inter alia*, min?to sprendimo *Komisija prieš Vokietij?* 43 punkt?; 2003 m. lapkri?io 20 d. sprendimo *Taksatorringen*, C?8/01, Rink. p. I-13711, 36 punkt? ir min?to sprendimo *Temco Europe* 17 punkt?). Vis d?lto šioje nuostatoje vartojam? žodži? aiškinimas turi atitikti tokio atleidimo nuo mokes?io tikslus ir remtis bendru PVM sistemos fiskalinio neutralumo principu (2003 m. lapkri?io 6 d. sprendimo *Dornier*, C?45/01, Rink. p. I-12911, 42 punktas).

30 Šiuo atžvilgiu pirmiausia d?l Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose numatyto atleidimo nuo mokes?io tikslo iš šios nuostatos matyti, kad min?tas atleidimas nuo mokes?io, užtikrindamas palankesn? tam tikr? visuomenin?s paskirties labdaros paslaug? teikimo traktavim? PVM atžvilgiu, sumažina paslaug? kain? ir daro jas prieinamesnes galin?iais jomis naudotis asmenims.

31 Atsižvelgiant ? š? tiksl? primintina, kad, pirma, Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio prasme komercin? veikla neb?tinai reiškia, kad ji n?ra visuomenin?s paskirties veikla (2003 m. balandžio 3 d. Sprendimo *Hoffmann*, C?144/00, Rink. p. I?2921, 38 punktas).

32 Antra, konstatuotina, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose esanti s?voka „organizacijos, pripažintos labdaros organizacijomis“ neturi b?ti aiškinama išskirtinai siaurai (šiuo klausimu žr. min?to sprendimo *Dornier* 48 punkt?).

33 Primintina, kad, išskyrus danišk? ir švediška šios nuostatos versijas, kurios mini visuomenin?s veiklos reikalavim?, jokia kita šios nuostatos kalbin? versija nenumato, jog mokes?io atleidimu gali pasinaudoti tik ne pelno organizacijos.

34 Pagal kit? versij? pažodini? Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punkt? aiškinim?, pasinaudoti atleidimu nuo mokes?io galima, jei yra tenkinamos dvi s?lygos: pirma, paslaugos turi b?ti susijusios su socialine r?pyba ir socialine apsauga arba su vaik? ir jaunimo apsauga ir antra, šias paslaugas turi teikti viešosios teis?s subjektai ar kitos organizacijos, atitinkamos valstyb?s nar?s pripažintos labdaros organizacijomis.

35 S?voka „organizacija“ yra pakankamai plati, kad apimt? priva?ias pelno siekian?ias organizacijas (šiuo klausimu žr. 1999 m. rugs?jo 7 d. sprendimo *Gregg*, C?216/97, Rink. p. I?4947, 17 punkt? ir min?to sprendimo *Hoffmann* 24 punkt?).

36 Taip pat pažym?tina, kad Teisingumo Teismas d?l pelno siekian?ios priva?ios organizacijos yra nusprend?s, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose esanti fraz? „kitos organizacijos, atitinkamos valstyb?s nar?s pripažintos labdaros organizacijomis“ leidžia fiziniams asmenims, eksploatuojantiems „?mon?“, naudotis atleidimu nuo mokes?io (žr. min?to sprendimo *Gregg* 21 punkt?).

37 Be to, kaip teisingai tvirtina Europos Bendrij? Komisija ir Jungtin? Karalyst?, konstatuotina, kad jei Bendrijos teis?s akt? leid?jas b?t? nor?j?s Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1

dalyje numatyt? atleidim? nuo mokes?io leisti tik tam tikroms ne pelno ar nekomercin?ms organizacijoms, jis tai b?t? nurod?s aiškiai, kaip matyti iš šios nuostatos l, m ir q punkt?.

38 Pagaliau pažym?tina, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 2 dalies a punkto pirma ?trauka, kuri yra fakultatyvi s?lyga ir kuri? valstyb?s nar?s turi teis? papildomai nustatyti direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalyje nurodytiems tam tikriems atleidimams nuo mokes?io (šiuo klausimu Žr. 2002 m. kovo 21 d. sprendimo *Zoological Society*, C?267/00, Rink. p. I?3353, 16 punkt?), leidžia, bet ne?pareigoja valstybi? nari? atleisti nuo mokes?io, kaip tai numatyta, *inter alia*, tos 1 dalies g ir h punktuose, tik tuos ne viešosios teis?s subjektus, kuri? tikslas n?ra sistemingai siekti pelno (min?to sprendimo *Hoffmann* 38 punktą).

39 Ta?iau, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprend?s, Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 2 dalies a punkto pirmoje ?traukoje nurodyta s?lyga d?l sisteminio pelno nesiekimo iš esm?s sutampa su ne pelno organizacijos kriterijumi, esan?iu, *inter alia*, šios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies m punkte (2002 m. kovo 21 d. sprendimo *Kennemer Golf*, C?174/00, Rink. p. I?3293, 33 punktą).

40 Tokiomis aplinkyb?mis siekiant, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 2 dalies a punkto pirma ?trauka neprarast? prasm?s, turi b?ti pripažinta, kad jei Bendrijos teis?s akt? leid?jas akivaizdžiai nesusiejo atleidimo nuo mokes?io su ne pelno veikla, tai pelno siekimas jokiu b?du negali b?ti s?lyga, užkertanti keli? naudotis atleidimu nuo mokes?io (šiuo klausimu žr. min?to sprendimo *Kennemer Golf* 34 punkt? ir min?to sprendimo *Hoffmann* 38 punkt?).

41 Antra, d?l fiskalinio neutralumo principo primintina, kad šiam principui prieštarauja, *inter alia*, skirtingas tarpusavyje konkuruojan?i? panaši? paslaug? teikimo traktavimas PVM poži?riu (šiuo klausimu žr. 2002 m. rugs?jo 10 d. sprendimo *Kügler*, C?141/00, Rink. p. I?6833, 30 punkt? ir 2003 m. spalio 23 d. sprendimo *Komisija prieš Vokietij?*, C?109/02, Rink. p. I?12691, 20 punkt?).

42 Ta?iau konstatuotina, kad, kaip šioje byloje nurod? generalinis advokatas savo išvados 29 punkte, šis principas b?t? pažeistas, jei nacionalin?s teis?s akt? leid?jas, nesilaikydamas atleidimo nuo mokes?io s?lyg?, numatyt? Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 2 dalies a punkto pirmoje ?traukoje, socialines paslaugas, numatytas 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose, PVM poži?riu traktuot? skirtingai pagal tai, ar organizacijos tikslas yra ar n?ra pelno siekimas.

43 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad pelno siekimas savaime neužkerta kelio pasinaudoti atleidimu nuo mokes?io, numatytu Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose.

44 Šios išvados nepaneigia aplinkyb?, kad ieškov?s pagrindin?je byloje d?l to, jog siekia pelno, neturi „charity“ statuso pagal nacionalin? teis?, nors Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punkt? angliška versija atleidim? nuo mokes?io numato tik organizacijoms, pripažintoms „charitable“. Iš tikr?j?, kaip matyti iš atsakymo ? pirm?j? klausim?, Šeštojoje direktyvoje pateiktos s?vokos yra savarankiškos Bendrijos, o ne nacionalin?s teis?s s?vokos.

45 Tod?l, kadangi ieškov?s pagrindin?je byloje yra organizacijos, pripažintos labdaros organizacijomis Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punkt? prasme, nepaisant aplinkyb?s, kad jos siekia pelno ir d?l to neturi „charity“ statuso pagal vidaus teis?, joms gali b?ti taikomas šioje nuostatoje numatytas atleidimas nuo mokes?io.

46 Šiuo klausimu pažym?tina, kad per pos?d? ieškov?s pagrindin?je byloje pa?ios pripažino, kad pelno siekimas, jei jis gali b?ti tinkamas kriterijus, ? kur? reikia atsižvelgti nustatant, ar organizacija yra labdaros organizacija nagrin?jamos nuostatos prasme, bet kuriuo atveju jokiu

b?du nepanaikina galimyb?s, kad organizacija yra labdaros organizacija.

47 Tod?l ? antr?j? klausim? reikia atsakyti, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose esanti s?voka „organizacijos, atitinkamos valstyb?s nar?s pripažintos labdaros organizacijomis“ apima taip pat ir pelno siekian?ias priva?ias organizacijas.

D?l tre?iojo klausimo

48 Tre?iuoju klausimu prašym? d?l prejudicinio sprendimo pateik?s teismas iš esm?s klausia, ar valstyb?s nar?s turi diskrecij? pelno siekian?i? priva?i? organizacij?, kuri neturi „charity“ statuso pagal vidaus teis?, pripažinti labdaros organizacija Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punkt? prasme.

49 Šiuo klausimu pirmiausia konstatuotina, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktai nenustato ne viešosios teis?s subjekt? pripažinimo labdaros organizacijomis s?lyg? ir b?d?. Iš principo kiekvienos valstyb?s nar?s teis? turi nustatyti taisykles, pagal kurias tokioms organizacijoms gali b?ti suteiktas toks pripažinimas (šiuo klausimu žr. min?to sprendimo *Dornier* 64 punktas).

50 Be to, nacionalini? taisykli? nustatymas šioje srityje yra numatytas Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 2 dalies a punkte, pagal kur? „atleisdamos nuo mokes?io institucijas, išskyrus viešosios teis?s subjektus, kaip numatyta šio straipsnio 1 dalies <...> g, h <...> punktuose, valstyb?s nar?s gali kiekvienu atskiru atveju taikyti vien? ar daugiau <...> s?lyg?“, išvardyt? šioje nuostatoje (šiuo klausimu žr. min?to sprendimo *Dornier* 65 punkt?).

51 Iš to matyti, kad Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktai leidžia, kaip Teisingumo Teismas jau yra nusprend?s d?l pirmosios iš ši? nuostat? (žr. min?to sprendimo *Kügler* 54 punkt?), valstybi? nari? diskrecij? ne viešosios teis?s subjektus pripaž?stant labdaros organizacijomis.

52 Vis d?lto iš teism? praktikos matyti, kad jei apmokestinamasis asmuo gin?ija pripažinim? labdaros organizacija, nacionaliniai teismai turi išsiaiškinti, ar kompetentingos valdžios institucijos, taikydamos Bendrijos principus, ypa? vienodo vertinimo princip?, laik?si diskrecijos apribojim?, numatyt? Šeštosios direktyvos A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose (šiuo klausimu žr. min?to sprendimo *Kügler* 56 punkt? ir min?to sprendimo *Dornier* 69 punkt?).

53 Šiuo klausimu iš teismo praktikos matyti, kad nacionalin?s valdžios institucijos, remdamosi Bendrijos teise ir priži?rimos nacionalini? teism?, turi atsižvelgti ?, *inter alia*, specialias nacionalines ar regionines, teis?s akt?, mokestines ar socialin?s apsaugos nuostatas, ? suinteresuoto apmokestinamojo asmens veiklos visuomenin? pob?d?, ? tai, kad kiti panašia veikla užsiimantys apmokestinamieji asmenys jau turi tok? pripažinim?, ir ? tai, kad nagrin?jam? paslaug? išlaidos dažniausia didži?ja dalimi yra padengiamos ligoni? kas? ar kit? socialin?s apsaugos organizacij? (žr. min?to sprendimo *Kügler* 57 ir 58 punktus bei min?tos sprendimo *Dornier* 72 punktus).

54 Be to, primintina, kad fiskalinio neutralumo principas draudžia, *inter alia*, kad panaši? tarpusavyje konkuruojan?i? paslaug? teikimas b?t? traktuojamas skirtingai PVM poži?riu (šiuo klausimu žr. min?tos sprendimo *Kügler* 30 punkt? ir 2003 m. spalio 23 d. sprendimo *Komisija prieš Vokietij?* 20 punkt?).

55 Pagrindin?je byloje prašym? d?l prejudicinio sprendimo pateik?s teismas, atsižvelgdamas ? visus šiuos aspektus, turi nustatyti, ar *Kingscrest* pripažinimas labdaros organizacija atleidimo nuo mokes?io, numatyto Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose tikslais,

pažeidžia vienodo vertinimo principą? kitą? tas pažeidžia paslaugas panašiomis sąlygomis teikiančią? kio subjektą atžvilgiu.

56 Šiuo klausimu primintina, kad iš atsakymo 2 antrąjį klausimą matyti, jog sąlyga, kad privačios pelno organizacijos gali būti pripažintos labdaros organizacijomis, neperžengia valstyboms narėms Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktais suteiktos diskrecijos ribos.

57 Siekdamas nustatyti, ar šios diskrecijos ribos buvo peržengtos šioje byloje, nacionalinis teismas turės ypač atsižvelgti į tai, kad, pagal pakeistą *VAT Act*, atleidimas nuo mokesčio, numatytas Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose, gali būti taikomas visoms organizacijoms, registruotoms pagal *Care Standards Act 2000*, taip pat į tai, kad šis ir pakeistas *VAT Act* numato specialias nuostatas, kurios ne tik atleidimą nuo mokesčio numato tik labdarai, kurios turinys apibrėžtas šiuose įstatymuose, užsiimančioms organizacijoms, bet nustato ir tokių paslaugų teikimo sąlygas, numatydami, jog šias paslaugas teikiančioms organizacijoms nacionalinės valdžios institucijos taiko apribojimus ir jas prižiūri – jas registruoja, tikrina, nustato normas, susijusias su pastatais ir įranga bei su šias paslaugas galinčių administruoti asmenų kvalifikacija.

58 Todėl 3 trečiąjį klausimą reikia atsakyti, kad nacionalinis teismas, atsižvelgdamas į vienodo vertinimo ir fiskalinio neutralumo principus bei nagrinėjamą paslaugų turinį ir jų teikimo sąlygas, turi nustatyti, ar privačios pelno siekiančios organizacijos, dėl to neturinčios „charity“ statuso pagal vidaus teisę, pripažinimas labdaros organizacija atleidimo nuo mokesčio, numatyto Šeštosios direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose, tikslais peržengia valstyboms narėms šiomis nuostatomis suteiktą dėl to diskreciją.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

59 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusiai teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

- 1. Angliškoje 1977 m. gegužės 17 d. Tarybos šeštosios direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo – Bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas vertinimo pagrindas, 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktų versijoje esantis žodis „charitable“ yra savarankiška Bendrijos teisės sąvoka, kuri turi būti aiškinama atsižvelgiant į kitas šios direktyvos kalbines versijas.**
- 2. Šeštosios direktyvos 77/388 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose esanti sąvoka „organizacijos, atitinkamos valstybės narės pripažintos labdaros organizacijomis“ apima taip pat ir pelno siekiančias privačias organizacijas.**
- 3. Nacionalinis teismas, atsižvelgdamas į, *inter alia*, vienodo vertinimo ir fiskalinio neutralumo principus bei nagrinėjamą paslaugų turinį ir jų teikimo sąlygas, turi nustatyti, ar privačios pelno siekiančios organizacijos, dėl to neturinčios „charity“ statuso pagal vidaus teisę, pripažinimas labdaros organizacija atleidimo nuo mokesčio, numatyto 77/388 direktyvos 13 straipsnio A skirsnio 1 dalies g ir h punktuose, tikslais peržengia valstyboms narėms šiomis nuostatomis suteiktą dėl to diskreciją.**

Parašai.

* Proceso kalba: angl?.